

קברנה סוביניון ירדן, ניצח

לרמיין אותו נהנה מיין. האמת שלא היה מה ליהנות באופן מיוחד מהיינות שהוגשו לנו. מכיר את כולם מקודם, כמו שאני משוכנע שמכירים שאר הטועמים, ולא הרוס במיוחד על אף אחד מהם. בטח שלא מוכן להעביר איתם שעה-שעתיים, כי דומייה מוחלטת, לרחרח בכוכב ראש, ולתת ציונים על "ארומה זנית", "חז"

מ ודה שזה נשמע קצת מופרך, אבל יש דבר שנקרא "עמותה ישראלית לתרבות היין", ואפילו יש לה תא דואר, וסמל בצורת אשכול ענבים. רשם אותה עורך דין, נחמן כהן צדק שמו, וככה הוא גם נראה. וביום שישי בצהריים היא קיימה טעימה עיוורת של שבעה סוגי קברנה סוביניון מבציר '88, שעשו בארץ, וחילקה להם ציונים.

זה היה די משעשע לראות את החבורה המוכשרת הזאת עושה את כל הדברים האלה ברצינות תהומית, כאילו גורלה תלוי בכך

מציות כללית, "עפיצות" ו"סולי-פיד", חלק מסעיפי שאלון הניקוד שהעביר לי מרגלית.

זה היה די משעשע, לרבע שעה, לראות את החבורה המוכשרת הזאת עושה את כל הדברים האלה ברצינות תהומית, כאילו גורלה תלוי בכך. הגה לא נשמע. חיוך לא נראה. אחר כך פרשתי משם, מהרהר שכנראה במפגשיים כאלה נולד, משכבר הימים, המניג לירוק את היין שטועמים ולא לשתות אותו.

התוצאות הרשמיות, לצורך הפרוטוקול, של שקלול דירוג חברי העמדה תה הישראלית לתרבות היין, היו כדלקמן:

בדירוג של אפס עד מאה קיבל קב-רנה סוביניון ירדן 79, גולן 75, גמלא 67, רוטשילד 62, סלקטד 56, ברקן 55 וסגל 53.

קבוצת אנשים מכובדים, תרבותיים מאוד בלי שום ספק, התכנסה בי מסעדת קרו, תל אביב, סביב שולחן גדול. שבע כוסות יין הוצבו מול כל אחד מהם, מסומנות במספרים. היינות נמזגו בעוד מועד. שלושת הקברנה סוביניון של יקבי רמת הגולן, ירדן גולן וגמלא. שניים של כרמל, רוטשילד לד וסלקטד. היין של סגל והקברנה של יקבי ברקן.

הייתי בכמה טעימות יין בחיי, ואף אחת לא היתה כל כך קודרת. יאיר מרגלית, איש צנום, קודר וזעפן חילק טפסים, הסביר בקול בוטה את שיטת הניקוד, נוף במפריעים ואסר על דיבורים במהלך הטעימה. מרגלית, איש מדע, הוגה רעיון יין הקיווי שעושים כאן, ועושה בעצמו קברנה סוביניון שטוענים שהוא בכלל לא רע. אין לי ספק במקצועיות שלו, אבל קשה לי